

இனிமையான குழந்தைகளே - நீங்கள் ஈசுவரிய குடும்பத்தினர் ஆவீர்கள். ஈசுவரிய குடும்பத்தின் நியமம் ஆவது சகோதர சகோதரராக ஆகி இருப்பது. பிராமண குலத்தின் சட்டமாவது சகோதர சகோதரி ஆகி இருப்பது. எனவே விகாரத்தின் பார்வை இருக்க முடியாது.

கேள்வி: இந்த சங்கமயுகம் கல்யாணகாரி யுகம் ஆகும், எப்படி?

பதில்: இந்த நேரத்தில் தான் தந்தை தனது செல்லமான குழந்தைகளுக்கு முன்னால் வருகிறார். மேலும் தந்தை, ஆசிரியர், சத்குருவின் பாகம்! இப்பொழுது தான் நடக்கிறது. குழந்தைகளாகிய நீங்கள் நரகத்தை சொர்க்கமாக ஆக்குவதற்கான, அனைவருக்கும் சத்தகி அளிப்பதற்கான தந்தையின் தனிப்பட்ட வழியாக இருக்கும் ப்ரீமத்தை தெரிந்து கொண்டு அதன்படி நடப்பதற்கான மங்களகரமான நேரம் இதுவே ஆகும்.

கேள்வி: உங்களுடைய சந்நியாசம் சதோபிரதானமான சந்நியாசம் ஆகும் - எப்படி?

பதில்: நீங்கள் புத்தி மூலமாக இந்த முழு பழைய உலகத்தை மறக்கிறீர்கள். நீங்கள் இந்த சந்நியாசத்தில் தந்தை மற்றும் ஆஸ்தியை நினைவு செய்கிறீர்கள், தூய்மையாக ஆகிறீர்கள், மற்றும் கட்டுப்பாடுகளை மேற்கொள்கிறீர்கள். இவற்றின் மூலம் தேவதை ஆகி வருகிறீர்கள். அவர்களுடைய சந்நியாசம் எல்லைக்குட்பட்டது ஆகும். எல்லையில்லாதது அல்ல.

பாடல்: (போலா நாத்) கபடமற்ற தலைவனை விட தனிப்பட்டவர்

ஓம் சாந்தி. தன்னை ஆத்மா என்று உணர்ந்து தந்தையை நினைவு செய்யுங்கள் என்பதையே முதன் முதலில் தந்தை குழந்தைகளுக்கு புரிய வைக்கிறார். 5 ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முன்பும் தந்தை மன்மனாபவ என்றே கூறி இருந்தார். தேகத்தின் அனைத்து சம்பந்தங்களையும் விடுத்து தன்னை அசரீரி ஆத்மா என்று உணருங்கள். எல்லோரும் தங்களை ஆத்மா என்று உணருகிறீர்களா? தன்னை பரமாத்மா என்று ஒன்றும் நினைப்பதில்லையே? பாவ ஆத்மா, புண்ணிய ஆத்மா, மகான் ஆத்மா என்று பாடவும் செய்கிறார்கள். மகான் பரமாத்மா என்று கூறப்படுவதில்லை. ஆத்மா பவித்திரமாக ஆகும் பொழுது சரீரமும் பவித்திரமானதாக கிடைக்கிறது. ஆத்மாவில் தான் துரு படிகிறது. தந்தை வந்து குழந்தைகளுக்கு யுக்தியுடன் புரிய வைக்கிறார். ஆத்மா ரூபத்தில் நாம் அனைவரும் சகோதர சகோதரர்கள் ஆவோம் மற்றும் சரீர சம்பந்தத்தில் வரும் பொழுது சகோதர சகோதரிகள் ஆவோம் என்பதோ உறுதி. இப்பொழுது நிறைய தம்பதிகள் அமர்ந்துள்ளார்கள். அவர்களிடம் தங்களை சகோதரன் சகோதரி என்று நினையுங்கள் என்று கூறினால் கோபித்துக் கொண்டு விடுவார்கள். ஆனால் ஆத்மாக்களாகிய நம் அனைவரின் தந்தை ஒருவர் ஆவார். எனவே நாம் சகோதர சகோதரர்கள் ஆகி விட்டோம் என்று நியமம் புரிய வைக்கப்படுகிறது. பிறகு மனித சரீரத்தில் வரும் பொழுது பிரஜாபிதா பிரம்மா மூலமாக படைப்பை படைக்கிறார். எனவே அவசியமாக அவரது முகவம்சாவளி தங்களுக்குள் சகோதர சகோதரி ஆகிறார்கள். பரமபிதா பரம ஆத்மா என்று எல்லோரும் கூறவும் செய்கிறார்கள். தந்தையோ சொர்க்கத்தின் படைப்பு கர்த்தாவாக இருக்கிறார். நாம் அவரது குழந்தைகள் ஆவோம். பின் ஏன் நாம் சொர்க்கத்தின் அதிபதி ஆகக் கூடாது. ஆனால் சொர்க்கம் இருப்பதே சத்யுகத்தில் அப்படி இன்றி தந்தை வந்து ஏதோ புதிய சிருஷ்டியை படைக்கிறார் என்பதல்ல. தந்தையோ வந்து பழையதை புதியதாக ஆக்குகிறார். அதாவது இந்த உலகத்தை மாற்றுகிறார். எனவே அவசியம் தந்தை இங்கு வந்துள்ளார். பாரதத்திற்கு சொர்க்கத்தின் ஆஸ்தி அளித்துள்ளார். அதன் நினைவார்த்தமாக சோமநாத் கோவில் எல்லாவற்றையும் விட பெரியதாக அமைத்துள்ளார்கள். உண்மையில் பாரதத்தில் ஒரே ஒரு தேவி தேவதா தர்மம் இருந்தது. வேறு எந்த தர்மமும் இருக்கவில்லை. மற்ற எல்லாமே பின்னால் விருத்தி ஆகி உள்ளன. எனவே அவசியம் மற்ற எல்லா ஆத்மாக்களும் நிர்வாணதாமத்தில் தந்தையுடன் கூட இருப்பார்கள். பாரதவாசிகள் ஜீவன் முக்தராக இருந்தார்கள். சூரிய வம்சத்தின் குடும்பத்தில் இருந்தார்கள். இப்பொழுது ஜீவன் பந்தனத்தில் உள்ளார்கள். ஜனகருக்கு ஒரு வினாடியில் ஜீவன் முக்தி கிடைத்தது என்ற உதாரணம் கூட உள்ளது. ஜீவன்முக்த் என்று முழு சொர்க்கத்திற்கு கூறுவார்கள். மற்றபடி அதில் யார் எந்த அளவு உழைப்பு செய்தார்களோ அந்த அளவு பதவி அடைந்தார்கள். ஜீவன் முக்தர் என்று எல்லோருக்கும் கூறுவார்கள். எனவே அவசியம் முக்தி, ஜீவன் முக்தியின் வள்ளல் ஒரு சத்குருவாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் இது யாருக்குமே தெரியாது. இப்பொழுதோ எல்லோரும் மாயையின் பந்தனத்தில் உள்ளார்கள். இறைவனின் கதியும் வழியும் தனிப்பட்டது என்று கூறப்படுகிறது. அவருடையது ப்ரீமத் ஆகும். அவர் அவசியம் வருகிறார். கடைசியில் எல்லோருமே ஆஹோ பிரபு என்பார்கள். "ஆஹோ பிரபுவே, நீங்கள் இந்த நரகத்தை சொர்க்கமாக ஆக்கும் முறை மிகவுமே தனிப்பட்டது" என்று இப்பொழுது நீங்கள் கூறிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். மீண்டும் நாம் சகஜ இராஜயோகம் கற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்கள். முந்தைய கல்பத்திலும் சங்கமத்தில் தான் கற்பித்திருக்கக் கூடும் அல்லவா! செல்லமான

குழந்தைகளே என்று சுயம் தந்தை கூறுகிறார். குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு முன்னால் தான் நான் வருகிறேன்.

அவர் சுப்ரீம் (உயர்ந்த) தந்தையும் ஆவார் பின் சுப்ரீம் ஆசிரியரும் ஆவார். ஞானம் தருகிறார் வேறு யாருமே இந்த சிருஷ்டி சக்கரத்தின் ஞானத்தை கொடுக்க முடியாது. இந்த சிருஷ்டி சக்கரத்தின் முதல், இடை, கடை அல்லது உலகத்தின் சரித்திரம் பூகோளம் பற்றி யாரும் அறியாமல் உள்ளார்கள். பரமபிதா பரமாத்மா ஸ்தாபனை மற்றும் விநாசத்தின் காரியத்தை எப்படி செய்விக்கிறார் என்பது யாருக்குமே தெரியாது. குழந்தை களாகிய நீங்கள் இப்பொழுது தெரிந்து கொண்டு விட்டுள்ளீர்கள். மனிதனை தேவதையாக ஆக்கினார்..... என்று இந்த மகிமை அவருடையது ஆகும். அசத்தமான துணியை துவைத்தார்..... நான் அழுக்கு துணியாக உள்ளேனா இல்லை தூய்மையாக உள்ளேனா? என்று இப்பொழுது ஒவ்வொருவரும் தங்களிடமே தாங்கள் கேட்க வேண்டும். அகால பீடம் உள்ளது அல்லவா? அகால மூர்த்தி - அவரது பீடம் எங்கே உள்ளது? அதுவோ அவசியம் பரந்தாமம் அல்லது பிரம்ம மகாதத்துவம் என்பதாகும். ஆத்மாக்களாகிய நாம் கூட அங்கு இருக்கிறோம். அதற்கு கூட அகால பீடம் என்று கூறப்படுகிறது. அங்கு யாருமே வர முடியாது. அந்த இனிமையான இல்லத்தில் நாம் இருக்கிறோம். பாபா கூட அங்கு இருக்கிறார். மற்றபடி அங்கு ஏதோ பீடமோ அல்லது இருப்பதற்கான நான்காலிகள் ஆகியவையோ கிடையாது. அங்கோ அசரீரியாக இருப்பார்கள் அல்லவா? எனவே ஒரு செகண்டில் ஜீவன் முக்தி கிடைக்கிறது. அதாவது லாயக்காக ஆகிறோம் என்பதை புரிய வைக்க வேண்டும்.

சிவபாபாவை நினைவு செய்யுங்கள். விஷ்ணுபுரியை நினைவு செய்யுங்கள் என்று தந்தை கூறுகிறார். இப்பொழுது நீங்கள் பிரம்மாபுரியில் அமர்ந்துள்ளீர்கள். பிரம்மாவின் சந்ததி ஆவீர்கள் மற்றும் சிவபாபாவின் குழந்தைகளும் ஆவீர்கள். தங்களை சகோதர சகோதரி என்று நினைக்கவில்லை என்றால் காம விகாரத்தில் சென்று விடுவீர்கள். இது ஈசுவரிய குடும்பம் ஆகும். முதலில் நீங்கள் அமர்ந்துள்ளீர்கள். தாதா (பாட்டனாரும்) இருக்கிறார். பாபா (தந்தையும்) இருக்கிறார். மேலும் நீங்கள் அவரது குழந்தைகள் ஆவீர்கள் எனவே நீங்கள் பிரம்மா மூலமாக சிவபாபாவின் சந்ததி ஆவீர்கள். சிவனுக்கு பேரன் ஆகிறீர்கள். பின் மனித உடலில் இருக்கிறீர்கள் என்றால் சகோதர சகோதரி ஆகிறீர்கள். இச்சமயம் நீங்கள் நடைமுறையில் (பிராக்கிகல்) சகோதர சகோதரி ஆவீர்கள். இது பிராமணர்களின் குலம் ஆகும். இது புத்தி மூலமாக புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயம் ஆகும். ஜீவன் முக்தி கூட ஒரு செகண்டில் கிடைக்கிறது. மற்றபடி பதவிகளோ நிறைய உள்ளன. அங்கு துக்கம் கொடுக்கக் கூடிய மாயையோ இருப்பது இல்லை. அப்படி இன்றி சத்யகம் முதற் கொண்டு கலியுகம் வரையும் இராவணனை எரித்துக் கொண்டு இருப்பார்கள் என்பதல்ல. யார் பரம்பரையாக எரித்து கொண்டு வருகிறார்கள் என்று கூறுகிறார்களோ இது நடக்க கூடியது அல்ல. சொர்க்கத்தில் அசுரர்கள் எங்கிருந்து வந்தார்கள்? இது அசுர சம்பிரதாயம் என்று தந்தை கூறி இருக்கிறார். பிறகு அவர்களுக்கு அகாசுரன், பகாசுரன் என்று பெயர் வைத்து விட்டுள்ளார்கள். கிருஷ்ணர் மாடு மேய்த்தார் என்று கூறுகிறார்கள். இதுவும் பாகம் நடந்துள்ளது. நீங்கள் சிவபாபாவின் பசுக்கள் ஆவீர்கள் அல்லவா? சிவபாபா அனைவருக்கும் ஞானப்பூல் ஊட்டுகிறார். புல் ஊட்டுபவர் பாலனை செய்பவர் ஆவார்.

மனிதர்கள் கோவில்களுக்கு சென்று "நீங்கள் சர்வகுண சம்பன்னமானவர்கள் மற்றும் நாங்கள் நீசர், பாவிகள் ஆவோம்" என்று தேவதைகளின் மகிமை பாடுகிறார்கள். தங்களை தேவதை என்று கூற முடியாது. இந்து என்று கூறி விடுகிறார்கள். உண்மையான பெயர் பாரதம் என்பதாகும். கீதையில் கூட "யதா யதாஹி தர்மஸ்ய...." என்று உள்ளது. கீதையில் ஹிந்துஸ்தான் என்றோ கூறவில்லை. இது பகவானுவாச் (பகவான் உரைக்கிறார்) என்பதாகும். பகவான் நிராகார் ஆவார். அவரை எல்லோரும் அறிந்துள்ளார்கள். சொர்க்கத்தில் எல்லோரும் தெய்வீக குணங்கள் உடைய மனிதர்களாக இருப்பார்கள். அவர்கள் தான் 84 பிறவிகள் எடுக்க வேண்டி உள்ளது. எனவே அவசியம் சொர்க்கத்திலிருந்து நரகத்திற்கு வருவார்கள். "நீங்களே பூஜைக்கு உரியவர்கள் நீங்களே பூசாரி"- இதற்கும் பொருள் இருக்கும் அல்லவா? முதல் நம்பர் பூஜைக்குரியவர் ஸ்ரீகிருஷ்ணர் ஆவார். குழந்தை பருவம் சதோபிரதானமானது என்று கூறப்படுகிறது. பாலக பருவம் என்பது சதோ நிலை, வாலிப பருவம் என்பது ரஜோநிலை முதுமைப்பருவம் என்பது தமோ நிலை. சிருஷ்டி கூட சதோ, ரஜோ, தமோ என்று ஆகிறது. கலியுகத்திற்கு பின் சத்யகம் வர வேண்டி உள்ளது. தந்தை வருவதே சங்கமத்தில். இது மிகவுமே கல்யாணகாரி யுகம் ஆகும். அப்பேர்ப்பட்ட யுகம் வேறு எதுவும் இருக்க முடியாது. சத்யகத் திலிருந்து திரேதாவில் வந்தீர்கள். அதற்கு கல்யாணகாரி என்று கூறமாட்டார்கள். ஏனெனில் இரண்டு கலை குறைந்து விட்டது. பின் அதை கல்யாணகாரியுகம் என்று எவ்வாறு கூற முடியும்? எனவே இது கல்யாணகாரி யுகமாக இல்லை. தந்தை குறிப்பாக பாரதத்திற்கு மற்றும் பொதுவாக அனைவருக்கும் கதி, சத்தி அளிக்கும் இந்த சங்கமயுகமே கல்யாணகாரி ஆகும். இப்பொழுது நீங்கள் சொர்க்கத்திற்காக புருஷார்த்தம் செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். இந்த தேவி தேவதா தர்மமே சுகம் அளிக்கக் கூடியது ஆகும் என்று தந்தை கூறுகிறார். நீங்கள் உங்கள் தர்மத்தை மறந்து விட்டுள்ளீர்கள். அதனால் தான் வேறு வேறு தர்மங்களில் நுழைந்து

கொண்டு விடுகிறீர்கள். உண்மையிலோ உங்களுடைய தர்மம் எல்லாவற்றையும் விட உயர்ந்தது ஆகும். இப்பொழுது மீண்டும் நீங்கள் அதே இராஜயோகம் கற்று கொண்டிருக்கிறீர்கள். எனவே ஸ்ரீமத் படி நடக்க வேண்டி உள்ளது. மற்ற எல்லோருமே அசுர இராவணனின் வழிப்படி உள்ளனர். எல்லோருக்குள்ளும் 5 விகாரங்கள் உள்ளன. அதில் கூட முதலாவது அசுரத்த அகங்காரம். தேக அகங்காரத்தை விடுத்து தேஹி அபிமானி (ஆத்ம உணர்வுடையவர்) ஆகுகங்கள். அசுரீர் பவ என்று தந்தை கூறுகிறார். நீங்கள் தந்தையாகிய என்னை மறந்து விட்டுள்ளீர்கள். இதுவும் ஒரு வழி தேடும் புதிர் விளையாட்டு போலாகும். இன்னும் சிலர் கீழே விழவே வேண்டி உள்ளது என்றிருக்கும் பொழுது பின் புருஷார்த்தம் ஏன் செய்ய வேண்டும் என்கிறார்கள். அடே! புருஷார்த்தம் செய்யவில்லை என்றால் சொர்க்கத்தின் இராஜ்யம் எப்படி கிடைக்கும்? நாடகத்தையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்த சிருஷ்டி (படைப்பு) ஒன்றே ஒன்று தான். அதனுடைய சக்கரம் சுற்றுகிறது. சத்யுக ஆரம்பமும் சத்தியம், இருப்பதும் சத்தியம், நடக்கப் போவதும் சத்தியம்.... உலக சரித்திரம் பூகோளம் மீண்டும் நடைபெறுகிறது என்று கூறவும் செய்கிறார்கள். எனவே எப்பொழுது ஆரம்பமாகும்? எப்படி திரும்பவும் நடைபெறும்? அதற்காக நீங்கள் புருஷார்த்தம் (முயற்சி) செய்கிறீர்கள். மீண்டும் உங்களுக்கு இராஜயோகம் கற்பிக்க வந்துள்ளேன் என்று தந்தை கூறுகிறார். நீங்களும் கற்கிறீர்கள். இராஜ்யம் ஸ்தாபனை ஆகும். யாதவர்கள், கௌரவர்கள் அழிந்து போய் விட்டார்கள் மற்றும் வெற்றி ஏற்பட்டுவிட்டது. பின்னர் முக்தி, ஜீவன் முக்தியின் கதவுகள் திறந்து விடுகின்றன. இல்லையென்றால் அதுவரையும் வழி மூடி இருக்கும். போர் மூளும் பொழுது தான் நுழைவாயில் திறக்கிறது. தந்தை வந்து (கைடு) வழிகாட்டி ஆகி அழைத்து செல்கிறார். விடுவிப்பவரும் (லிபரேட்டர்) ஆவார். மாயையின் பிடியிலிருந்து விடுவிக்கிறார். குருக்களினுடைய சங்கிலிகளில் மிகவுமே சிக்கியுள்ளார்கள். எங்காவது குருவின் கட்டளையை ஏற்கவில்லை என்றால் ஏதாவது சாபம் கிடைத்து விடக் கூடாதே என்று நிறைய பேர் பயப்படுகிறார்கள். அடே! நீங்கள் எங்கே தான் கட்டளையை ஏற்கிறீர்கள். அவர்கள் நிர்விகாரி பவித்திரமாக இருக்கிறார்கள் மற்றும் நீங்கள் விகாரி அபவித்திரமாக உள்ளீர்கள். குருக்கள் மீது மனிதர்களுக்கு எவ்வளவு பாவனை இருக்கிறது. என்ன செய்கிறார்கள் என்று எதுவும் தெரியாது. பக்தி மார்க்கத்தின் பிரபாவம் உள்ளது. இப்பொழுது நீங்கள் புத்திசாலி ஆகி உள்ளீர்கள். பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரன் சூட்சுமவதனவாசி ஆவார்கள் என்பதை நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்கள். அதிலும் கூட பிரம்மா மற்றும் விஷ்ணுவின் பாகம் இங்குள்ளது. சங்கரனுக்கு இங்கு வர வேண்டிய அவசியமில்லை. இங்கு ஜெகதம்பா, ஜெகத்பிதா மற்றும் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் உள்ளீர்கள். பிறகு இவ்வளவு புஜங்கள் உடைய தேவிகள் ஆகியவை எவ்வளவு அமைக்கிறார்கள். ஏராளமான படங்கள் உள்ளன. இந்த எல்லா படங்களும் பக்தி மார்க்கத்திற்காக உள்ளன. மனிதர்களோ மனிதர்கள் தான் ஆவார்கள். ராதை கிருஷ்ணர் ஆகியோருக்கு கூட 4 புஜங்கள் கொடுத்து விடுகிறார்கள். தீபாவளியின் பொழுது மகாலட்சுமியின் பூஜை செய்கிறார்கள். அது இரண்டு புஜங்கள் லட்சுமி யினுடையது, இரண்டு புஜங்கள் நாராயணனினுடையது. எனவே இருவருக்கும் இணைந்த ரூபத்தில் பூஜை ஆகிறது. இது இல்லற மார்க்கம் ஆகும். வேறு எதுவும் இல்லை. காளியின் நாக்கு எப்படி காண்பிக்கிறார்கள். கிருஷ்ணரையும் கருப்பாக ஆக்கி விட்டுள்ளார்கள். வாம மார்க்கத்தில் சென்ற காரணத்தால் கருப்பாக ஆகி விடுகிறார். பிறகு ஞான சிதையில் அமருவதால் வெண்மையாக ஆகி விடுகிறார். ஜெகதம்பாள், அனைவரின் மனோ விருப்பங்களை பூர்த்தி செய்யக் கூடிய அப்பேர்ப்பட்ட இனிமையான மம்மா - அவருடைய விக்கிரத்தை கூட கருப்பாக ஆக்கி விட்டுள்ளார்கள். எத்தனை தேவிகள் அமைக்கிறார்கள். பூஜை செய்து கடலில் மூழ்கடித்து விடுகிறார்கள். எனவே இது பொம்மைகளின் பூஜை ஆகி விட்டது அல்லவா? இவை எல்லாமே நாடகத்தில் பொருந்தி உள்ளது. மீண்டும் ஆகும் என்று பாபா கூறுகிறார். பக்தி மார்க்கத்தில் மிகுந்த விஸ்தாரம் உள்ளது. எவ்வளவு கோவில்கள், எவ்வளவு படங்கள், சாஸ்த்திரங்கள் ஆகியவை உள்ளன, கேட்கவே வேண்டாம். நேரமும் வீண், பணமும் வீண்.... மனிதர்கள் இச்சமயத்தில் முற்றிலும் துச்சபுத்தி உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். சோழி போல ஆகி விடுகிறார்கள். இப்பொழுது பக்தி மார்க்கத்தில் நிறைய அடி வாங்கினீர்கள் என்று தந்தை கூறுகிறார். இப்பொழுது தந்தை உங்களை இந்த சிக்கல்களிலிருந்து விடுவித்து விடுகிறார். தந்தை மற்றும் ஆஸ்தியை மட்டும் நினைவு செய்யுங்கள், அவ்வளவே. மேலும் தூய்மையாகவும் அவசியம் ஆக வேண்டி உள்ளது. கட்டுப்பாடு (பத்தியம்) கூட கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிட்டால் எப்படி உணவோ அப்படி மனம் ஆகி விடுகிறது. சந்நியாசிகள் கூட கிரகஹஸ்திகளிடம் ஜென்மம் எடுக்க வேண்டி உள்ளது. அது ரஜோபிரதான சந்நியாசம் ஆகும். இது சதோ பிரதானமான சந்நியாசம் ஆகும். நீங்கள் பழைய உலகத்தை சந்நியாசம் செய்கிறீர்கள். அந்த சந்நியாசத்தில் கூட எவ்வளவு பலம் உள்ளது. ஜனாதிபதி கூட குருக்களுக்கு முன்னால் தலை வணங்குகிறார்கள். பாரதம் பவித்திரமாக இருந்தது. அதற்கு மகிமை பாடப்படுகிறது. பாரதவாசிகள் சர்வகுண சம்பன்னராக இருந்தார்கள். இப்பொழுதோ சம்பூர்ண விகாரி ஆவார்கள். தேவதைகளின் கோவில்களுக்கு செல்கிறார்கள் என்றால் அவசியம் அந்த தர்மத்தினராக இருக்கக் கூடும். குருநானக்கின் கோவிலுக்கு செல்கிறார்கள் என்றால் அவசியம் சீக்கிய தர்மத்தினராக இருக்கக் கூடும் அல்லவா? ஆனால் இவர்கள் எல்லோருமே தங்களை தேவதா தர்மத்தினர் என்று அழைத்து கொள்ள முடியவில்லை. ஏனெனில் தூய்மையாக இல்லை.

நான் மீண்டும் சிவாலயம் அமைக்க வந்துள்ளேன் என்று தந்தை கூறுகிறார். சொர்க்கத்தில் தேவி தேவதைகள் மட்டுமே இருக்கிறார்கள். இந்த ஞானம் பின் பெரும்பாலும் மறைந்து போய் விடுகிறது. கீதை இராமாயணம் ஆகிய எல்லாமே முடிந்து போகப் போகிறது. நாடகப்படி மீண்டும் தனது நேரத்தில் வெளிப்படும் என்பது எவ்வளவு புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயமாகும். இந்த பாடசாலை இருப்பதே மனிதனிலிருந்து தேவதை ஆவதற்கானது ஆகும். ஆனால் மனிதர்கள் மனிதர்களுக்கு ஒரு பொழுதும் சக்கதி செய்ய முடியாது. குறுகிய காலத்தின் சுகமோ எல்லோரும் ஒருவருக்கொருவர் கொடுத்துக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். இங்கு இருப்பது குறுகிய காலத்தின் சுகம். மற்றது துக்கமே துக்கம் ஆகும். சத்யுகத்தில் துக்கத்தின் பெயரே கிடையாது. பெயரே சொர்க்கம், சுகதாமம் என்பதாகும். சொர்க்கம் என்ற பெயர் எவ்வளவு பிரசித்தமானது. நீங்கள் தாராளமாக இல்லற விவகாரங்களில் இருங்கள், ஆனால் பாபா நான் உன்னுடைய குழந்தை ஆவேன்; "இந்த கடைசி பிறவியில் அவசியம் தூய்மையாக ஆகி தூய்மையான உலகத்தின் ஆஸ்தி எடுப்பேன்" என்று இந்த கடைசி பிறவியில் தந்தையிடம் வாக்குறுதி கொடுக்க வேண்டும். தந்தையை நினைவு செய்வது மிகவும் சுலபம் ஆகும். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் போய் வெகுகாலம் கழித்து கண்டெடுக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்கு தாய் தந்தை பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

1. தேக அகங்காரத்தை விடுத்து தேகி அபிமானி (ஆத்ம உணர்வுடையவர்) ஆக வேண்டும். அசரீரி ஆவதற்கான அப்பியாசம் செய்ய வேண்டும்.
2. டிராமாவை சரியான முறையில் புரிந்து கொண்டு புருஷார்த்தம் (முயற்சி) செய்ய வேண்டும். 'நாடகத்தில் இருந்தால் செய்வோம்' என்று இது போல யோசித்து முயற்சி செய்யாதவர்களாக ஆகக் கூடாது.

வரதானம்: சர்வ பிராப்திகளை முன்னால் வைத்து உயர்ந்த பெருமையில் நிலைத்திருக்கும் மாஸ்டர் சர்வசக்திவான் ஆகுக!

நாம் சர்வ சிரேஷ்ட ஆத்மாக்கள் ஆவோம், உயர்ந்ததிலும் உயர்ந்த பகவானின் குழந்தைகள் ஆவோம் - இந்த பெருமை சர்வ சிரேஷ்ட பெருமை ஆகும். யார் இந்த சிரேஷ்ட பெருமை என்ற சீட்டில் நிலைத்திருக்கிறார்களோ அவர்கள் ஒரு பொழுதும் குழம்பிப் போக முடியாது. தேவதைகளுக்கூரிய பெருமையை விடவும் உயர்ந்தது இந்த பிராமணர்களின் பெருமை ஆகும். சர்வ பிராப்திகளின் பட்டியலை முன்னால் வைத்தீர்கள் என்றால் உங்களது சிரேஷ்ட பெருமை சதா நினைவில் இருக்கும் மற்றும் எது அடைய வேண்டுமோ அதை அடைந்து விட்டோம் என்ற இதே பாடலை பாடிக் கொண்டு இருப்பீர்கள். சர்வ பிராப்திகளின் நினைவினால் மாஸ்டர் சர்வசக்திவானின் ஸ்திதி சுலபமாக அமைந்து விடும்.

கலோகன்: யோகி வாழ்க்கை மற்றும் தூய்மையான வாழ்க்கையே சர்வ பிராப்திகளுக்கு ஆதாரம் ஆகும்